

हा मनुं च्युय बदासी रेज ।
 संसार सोर येति छुय ने ॥
 खनुं-खनुं यि बदलान बोज ।
 चलान कांह जोर अति छुय ने ॥

अगर वादुं चोनुय छु पोज साहिबो ।
 थफ कॅस्थि च्यु पकुंनावख ॥
 क्या गम छु तेलि येति बॅखतिनुय ।
 सोरुय च्यु सगुंनावख ॥

रंग येलि छि दया चॉन्य अनान ।
 कॅल्य जॅर्य ति तेलि बोलान ॥
 अॅन्य छी वुछान, लॅग्य छी दवान ।
 अनता करन शोलान ॥

(۱۰۱)

کتھ پاری گئے کتھ نو گئے
پرتھ جایہ بٹتھ پھکھ تے
وتھ ناو پنی بو تھ گئے
واتے نسی تے بے

(۱۰۲)

دم دتھ تھی سڈ ڈیان ییلہ دورم
اکھنڈ پٹھین گورم سے
تھی ییلہ تورک پرتھنڈ ترورم
گجمو ریش تے ژبجمو

(۱۰۳)

آد مید انت روپہ نا دیا ونٹہ روپہ
سنتن ہینڈ سنت روپہ بو تھے تے بے
نا میانہ منہ روپہ زالے مشک تہ دوپہ
کاسم زنگ یہ کوپہ کر تہ شاپن کھینے

कथ पौर्य लगय कथ नो लगय ।
 प्रथ जायि बैस्थि च्युय ॥
 कथ हाव पनुन्य बो तथ लगय ।
 वातय निशी चय बुय ॥

दम दिथ तैमयसुंद ध्यान येलि दोरूम ।
 अखंड पौठयन गोरूम सुय ॥
 तैम्य येलि तोरूक प्रचंड त्रेवुम ।
 गैजमो रूश तय चैजिमो दुय ॥

आदि मध्य अंतु रूपु हा दया वनतु रूपु ।
 सन्तन हुँदि सन्त रूपु भैवितनय चे जय ॥
 हा म्यानि मनु रूपु जालय मुश्क तु दूपु ।
 कास जन्मुक यि कूपु कर चुँ शापन क्षय ॥

(۱۰۴)

گوڑو پر پیشریلہ سے زونم
سد باو بوونم پانے سے
ژھوہ پر منتر ژھوہ پیرا منتر کر لونم
اد ہو ٹکلی مو شترے شینے

(۱۰۵)

سورے کا ایناٹھ پھکھ تے زر زر
گر گر کران سے لونم دوہ
میر میر کاسیٹھ پیرناو ہر ہر
اہنکار گالیٹھ مارے بر ژھوہ

(۱۰۶)

دلہ بے منتر باگ بستیٹھ ژ اسن
باسان دور تے آسان نیش
پیرتھ کر مک تے ساکھی آسان
نظراہ کران سارے ہیش

गुरु परमेश्वर येलि मे जोनुम।
 सद बाव बोवनम पानय मे॥
 छ्वपि मंज छ्वचरा तैम्य करनोवुम।
 अदुं हो गॅलिमो शैत्रय शे॥

सोरुय काँयनाथ छुख चुँय जरुँ - जरुँ।
 गरुँ-गॅरु करान मे लूसुम द्वह॥
 मरुँ-मरुँ काँसिथ परनाव हरुँ - हरुँ।
 अंहकार गौलिथ मारय बुँ छ्वह॥

दिलुँसुँय मंजबाग बैसिथ चुँ आसान।
 बासान दूर तय आसान निश॥
 प्रथ कर्मुक चुँय साक्षी आसान।
 नजराह करान सारिनुँय हिश॥

(۱۰۷)

ڈونگہ لاک سدرس تیر لال اتھ ہیتھ کھس
لوہ متیہ لاک کر اتھ لاس
لاک گھاش پھے گھاشک لال پھے
تالہ وتال پھے کران کاس

(۱۰۸)

نا گھاشک بڈ پیرکاشہ
سمن کر ہوس دودہ راتھ چون
مینہ منبر لاس منبر گور گور کریو
تے تے بس پھک سو پیرکاش میون

(۱۰۹)

نیا میٹر شیرتھ سے پیران پھے
کیاز پھک گوت غلتس تے
مینہ گریے تے رتھ پسر لاکم
پانے واتکھ تس لٹھ تے

डुँगुँ लाय सँदरस तुँ लाल अथि ह्यथ खस ।
 त्वलुँ मत्तुलाय कर अथ लालस ॥
 लालुक गाश छुय गाशुक लाल छुय ।
 तालि विताल छुय करान कालस ॥

हा गाशिकि बडि प्रकाशि दातो ।
 सुमरन करुँहोय द्वह रथ चोन ॥
 मनुँ मंजलिस मंज गुरूँ-गुरूँ करहोय ।
 चुँय-चुँय बस छुख स्वप्रकाश म्योन ॥

न्यामचुँ शीस्थि सुय प्रारान छुय ।
 क्याजि छुख गोमुत गफलतस चुँय ॥
 मनुँ गुरिसुँय चुँय रठ चीरुँ लाकम ।
 पानय वातख तस निशि चुँय ॥

(۱۱۰)

یتھ لئجیہ بہتہ پھکے سوے پھکے ژلمان
لیسترا وایان ژر دوه کیو راتھ
سمرنہ چانہ لند نو کرمان
اد نو پیرلمان تہ پھے ذاتھ

(۱۱۱)

منہ کے اگر ییلہ پھے گزان
تیلہ پھے وزان ساز سنطور
تھ لہ سیتی ییلہ لے گزھان
تیلہ پھکے ژرے سپان بر پور

(۱۱۲)

رت ریچھ چونے کرت نو کران
جٹ کرنے پھے بیچھ ناوان
کوٹ تہ اکوت پھے پانے کتان
ستن سپرین بیچھ ناوان

○

यथ लंजि बिह्यि छुख स्वय छुख चटान ।
 त्यतराह वायान च्छुं द्वह क्यो रथ ॥
 सुमरनि सूँती लॅन्ड नो कृटान ।
 अदुँ नो प्राटान तति छुय जाथ ॥

मनुँकुय आगुर येलि छुय गजान ।
 तेलि छुय वजान साज सन्तूर ॥
 तथ लयि सूँती येलि लय गछान ।
 तेलि छुख च्छुय सपदान बर पूर ॥

रूत रूँफ चोनुय क्रुत नो करान ।
 जुत कुरून छु हेछिनावान ॥
 कोत अकोत छुय पानय क्तान ।
 सतन पीरयन नेछि नावान ॥

۱۱۳

منہ کس سرے سون وون دتم
اد لون وُہم پانہ پُرکاش
گاشک آکار بنیہ پانے
پُرکاشکے پھے بوڈ پُرکاش

۱۱۴

دوپنم گزھی کیا شوقہ ون
دس بہ پھس موفتار
دوپس گزہم نو کینہ
پھمو پادن تیلے قرار

۱۱۵

شو نہ شکتی کنے اوسم
دیتہ باوے باسیم ذے
دوگنیارس ییلے کنے کوزم
اد ہو وُہم وُہم وُہم وُہم

मनुँकिस सरुँसुँय सोन वॉन दितमुय ।
 अदुँ नेन वुछुम पानुँ प्रकाश ॥
 गाशुक बॅन्थि आकार सुय ।
 प्रकाशि कुय छुय गाश ॥

दोपनम गछी क्या शेकुँ वन ।
 दिनस बुँ छुस म्खतार ॥
 दोपमस गछुयम नो कॅह ।
 छुमो पादन तलुँय करार ॥

शिव तुँ शक्ति कुनुय ओसुम ।
 दुयुँत बावय बासेम जुँय ॥
 दोंगन्यारस येलि कुनुय कौरुम ।
 अदुँहे वुछुमो सुय सुय सुय ॥

(۱۱۶)

پالو! جاگ چھین تہ پھارن
اڈر اڈر تھے گارن مے
جس کر مے تھے تہ نے ہرارن
اڈن یارس کر گوڑ تہ

(۱۱۷)

پانتر بوتن ہندیم بت چھہ بنیتے
سارہ کران پرتھہ اکہ مشنر تہ
کر دور تہ ڈیانے کیا چھکھ تہ پانے
پر ماتم روپ شوڈ پھکھ آئے

(۱۱۸)

پرتھہ پانتر بوتک تہ گرسختہ کران
مایا یہ اڈپن نہ سمن تہ
سورے پھہ بیٹیا جس کر پالو
تراو تو کرنے میے میے میے

पानो ! मता लगतुँ छंबन तुँ छारन ।
 अंदर अँचियुँय गारून सुय ॥
 ह्यस कर सुय छुय तँतिनय प्रारन ।
 आदन यारस कर गूरुँ च्युँय ॥

पान्चुँ बूतन हुँन्द्य यिम बुत छि बँन्थियुँय ।
 सौराह करान प्रथ अकि मंजुँ च्युँय ॥
 कर दोर च्युँ ध्यान्युँय क्या छुख च्युँ पानय ।
 परमात्म रूप शोद छुख आत्म्युँय ।

प्रथ पान्चुँबूतुक च्युँ ग्रहस्त करान ।
 मायायि आँदीन नुँ सुमरन च्येय ॥
 सोरुय छु मिथ्या ह्यस कर च्युँ पानो ।
 त्रावतो करनुय मेय मेय मेय ॥

(۱۱۹)

کال چھے لو تہ پٹھ پیرڑھے و اتان
یور کر زور سے چیلان نہ کینہہ
برونٹھے سورنہ سستی گین گاہ تراوان
نار و ز کھن کرور کھیاوان و یہہ

(۱۲۰)

سمرن پاڈ چھے پانہ پیرکاشے
انہن گاش تے مٹن ہوش
سمرنہ چانے کل گنڈ چھ ژھان
ژیے سستی پیلھ بنان باہوش

(۱۲۱)

آستہ مٹنہ ست روپ نیری
بس چانے ژھانڈ چھ تار
قرار گرتھ اڈ بے بیہتو
ترو پرتھ روز نو برتے دار

○

काल छुय त्वति पॉट्य् प्रुँछनय वातान ।
 योरुँवय जोरुँय चलान नुँ केंह ॥
 ब्रौँटुय रवरुँ सूर्त्य् ज्ञान गाह त्रवान ।
 नारुँ विजि खनुन क्रूर ख्यावान वेह ॥

120

सुमरन चॉन्य् छय पानुँ प्रकाशय ।
 अन्यन गाश तय मत्यन होश ॥
 सुमरनि चाने कुल गंड छि छेनान ।
 चैय सूर्त्य् मीलिथ बनान बा होश ॥

121

असतुँ मंजय सत रूप नेरिय ।
 बस चाने छंडनुँच छेय तौर ॥
 करार कँरिथुय अँतिनुँय बेहतो ।
 त्रौपस्थि रोजतो बर तय दौर ॥

(۱۲۲)

گورِ شبد پُری تھے تَسدُ دِیانِ کرتو
ژرَن پِپھِ کلہ تَرَاوِ تھہ روز
کھان پِپور پِپور گزھکھ تَر پانس
بوز دروازے یلہ گزھ بوز

(۱۲۳)

پِرتھہ اُکری سِتر تری لول برتو
چھے نو بکار تیلہ کرایا تہ پانٹھ
نِشکام پانٹھ پِرتھہ کرم کرتو
واتناوی مے پانے گاکھ

(۱۲۴)

ہنہ ہنہ رثِ رثِ پانی پانہ گورم
سکھرتھہ وِتر اُرتھہ تھونڈم نہ زانہ
بی بھتھہ آمو تی کرم کوزمو
پانے تَرَاوِ نم پسنی گاہ

122

ग्वरुँ शब्द पँस्थिय तसुंद ध्यान कर तो ।
चरणन प्यठ कलुँ त्रँक्थि रोज ॥
खसान ह्योर-ह्योर गछ्ख च्चुँ पानय ।
बोज दरवाजय यलुँ गछि बोज ॥

123

प्रथ अँक्यसुँय सूँत्य च्चुँय लोल बरतो ।
छय नो तेलि बकार क्रया तुँ पाठ ॥
न्यश्काम पॉठी प्रथ कर्म करतो ।
वातुँनावी सुय पानय गाठ ॥

124

हनि-हनि रचि-रचि पॉन्य पानुँ गोरुम ।
सखस्थि व्यचॉस्थि छेंडुम नुँ जाह ॥
यी बुधि आमो ती कर्म कोरुम ।
पानय त्रँविनम पननी गाह ॥

(۱۲۵)

گنہ و زہ دیا نا پانے لوگم
پرائس اپانس گومو سم
منز باگ نڈ پھٹھ لال پزرتووم
ژرن رڈ تھے کورس نے نم

(۱۲۶)

زاویل ووٹت تے مایا زالا
عالے کارگر پھک تے
حارٹھ پانس تے آسی تے لالا
کیتھ پھس عجب گیا لائے

(۱۲۷)

منز کالہ کھو ہے دیانا تے درلو
گٹھ کار تلی تے پیسی تے گاہ
ساری شہتر چاڑ بوت ہن پانے
بہتھ ییلہ ڈیشن تے منز شاہ

125

कुनि विजि ध्याना पानय लोगुम ।
प्राणस अपानस गोमो सम ॥
मंज बाग नॅन्य पॉठ्य लाल प्रज्जिनोवुम ।
चरण रॅट्ठिय कोरमस मे नम ॥

126

जॉब्बुल वूनमुत चे माया जाला ।
आला कॅरीगर छुख च्छुय ॥
हॉस्थ पानस ति आसी चे लाला ।
क्युथ छुस अजब गुपाला बुँय ॥

127

मंज कालुँ कुठिसुँय ध्याना च्छुँ दरतो ।
गटुँकार चली तय पेयी चे गाह ॥
सॅरी शॅत्र चॉन्य पोत ह्यन पानय ।
बिह्थिय येलि डॅशन चे मंज शाह ॥

(۱۲۸)

ژے بیئر لوک تے ژے پیر لوکے
ژے پھس منگان پونے دیان
پھل امہ کے چھے ارپن ژے سورے
کرم پانے آتھہ کلیان

(۱۲۹)

منہ منہ مدرس پوز تس کرتو
ٹیرھ رولیس ژے پڑھ لاگ پوش
بر موکھ منہ گون ژے کڈلو
موروز ژھانڈان بیسین ژدوش

(۱۳۰)

پڑی پاٹھ پوز چھے منہ کوز سورنہ
کرنہ کرم تہہ زند مرنہ
لوٹہ لوٹہ پرائے ایانس ورنہ
وید تے پاٹھ ادر لو پھہ پرنہ

च्युय येरिलूक तय च्युय परिलूक्युय ।
 च्येय छस मंगान चोनुय ध्यान ॥
 फल अमिकुय छुय अर्पण चे सोरुय ।
 करतम पानय आत्मुं कल्याण ॥

मंज मनुं मंदरस पूज तस करतो ।
 येछि रूपस च्युय पछि लाग पोश ॥
 हर म्वखुं मंजय ग्वन च्युय कडतो ।
 मो रोज छांडान बेयन चुं दोष ।

पंज्य पॉठ्य पूज छय मनुं किन्य स्वरनुय ।
 करनुय कर्म तनि जिंदुं मरनुय ॥
 त्वति-त्वति प्राणुय अपानस वरनुय ।
 वीद तय पाठ अदुं नो छु परनुय ॥

(۱۳۱)

بوی بوی پتیرہ ہو کھینچ گئیم مالو
تالو اچھ لچہ و پھمک نہرہ میئے
زگہ و کانس ییلہ دیم پھالو
اد ہو آلو بوز تھم تریئے

(۱۳۲)

متری ہے منر باگ سویم پھ بولان
غافلوی ہے مور پھکھ لو ترے
مور روزی بیتی تر گزھکھ پانس
کتھ پیٹھ تر شولان پھس بے بے

(۱۳۳)

ناو چون پونختہ بناوان خامس
کامس تہ کرؤدس پھ کران ناش
گپری تھے تھاوان بینہ منر عامس
دامس دوان تورک باش

बँव्य-बँव्य येति हो खय्य गँयम हालव ।
 तालव अँछ लजि वुछम्मख नुँ मेय ॥
 जगि दुकानस दितुम येलि फालव ।
 अँदुँ हो आलव बूजथम च़ेय ॥

मँरिसँय मंज बाग सूहम छु बोलान ।
 गँाफिलव सुय मोर छुख नो च़ुँय ॥
 मोर रेजि येती गछ्ख च़ुँ पानस ।
 कथ पठ च़ुँ शीलान छुस बुँय-बुँय ॥

नाव चोन प्खत्तुँ बनावान खामस ।
 कामस तुँ क्रूदस करान नाश ॥
 गुप्ठिय थवान बेयि मंज आमस ।
 दासम दिवान तोरूक बाश ॥

(۱۳۲)

ژالینہ سنج پھے مُہنیا ژرنجی
ڈونجی نہ دل روزان بوز تل
وڈون بہتہ پھکھ پیٹہ لہجہ
کنجے گوج کڈ سمار پھہ ژصل

(۱۳۵)

ژصلہ گوز سمار ژصل پھے کران
مل کڈ پانس تہ پھل بل بل
تل بیتہ نہ گڑھکھ جس کر پالو
پھولکھ تیدہ پیموش منتر دلل

(۱۳۶)

مہتر تہ شہتر کابنہ نو پھہ پالو
پانے مہتر تہ شہتر ژرے
سحرن کر بن پینے مہتر
نتہ ہو شہتر پینے ژرے

134

चालुनि सख छय मुहनि चंजे ।
डंजे नुँ दिल रेजान बजि तल ॥
वुडवुन बिहियि छुख षट लंजे ।
कंजे गूज कड संसार छु छल ॥

135

छलुँ गोर संसार छल छुय करान ।
मल कड पानस तुँ छल जल-जल ॥
तल युथ नुँ गछ्ख ह्यस कर पानो ।
फवलख तेलि पंपोश मंज दल दल ॥

136

म्यँर तुँ शँर कांह नो छु पानो ।
पानय म्यँर तुँ शँर च्युय ॥
सुमरन कर बन पननुय म्यँर ।
नतुँ हो शँर पननुय च्युय ॥